

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți



Ana Blandiana

n. 1942

Ana Blandiana

CENTRUL
SINGURĂTĂȚII

Editura
PRUT INTERNATIONAL

Mi-e greu cu mine,
 Cū ceialăți amar, meni și cărti
 Se scorojesc pe frunze
 Culorile mai noi
 Și de sub straturi râncede de var
 Ies rânjete de dinainte de război.

Mai răul lasă-n dinți nisip,
 Mai binele dospește acru rime,
 Singur mi-e greu,
 Dar și mai greu mulțime,
 Mi-e greu să tac,
 Dar și mai greu să țip
 Un adevăr făcut fărâme.

Dar, mai ales, mi-e frică și mi-e greu
 Să-l car 'napoi în cer
 Pe Dumnezeu.

CUPRINS

| | |
|------------------------------------|----|
| Dans în ploaie | 5 |
| Darul | 6 |
| Întoarcere | 7 |
| Știu puritatea | 8 |
| Intoleranță | 9 |
| Părinții | 11 |
| Carantină | 12 |
| Eclipsă | 13 |
| Ar trebuli | 14 |
| Torquato Tasso | 15 |
| Unde-i mândria? | 16 |
| Suprafața apei | 17 |
| Autopastel | 18 |
| Elegie de dimineață | 19 |
| Dintr-un sat | 20 |
| Scherzo | 21 |
| Se face noapte | 22 |
| Din austera și din naivitate | 23 |
| Nealegere | 24 |
| Umliniță | 25 |
| Voi știi ceva | 26 |
| Legături | 27 |
| Hotarul | 28 |
| Ochiul închis | 29 |
| Nordul | 30 |
| Călătorie | 31 |
| Numai iubirea | 32 |
| Requiem | 33 |
| Iubire | 34 |
| Bătrâni, sihaștrii | 35 |

| | |
|--|----|
| Dorință | 36 |
| Condiție | 37 |
| Psalm (I) | 38 |
| Elegie | 39 |
| pentru Camenii și cărăi | |
| Oboseală | 40 |
| Total simplu | 41 |
| Nehotărâre | 43 |
| Conratimp | 44 |
| Cădere | 45 |
| Pietă | 46 |
| Întâlnire | 48 |
| Psalm (II) | 49 |
| Moarte în lumină | 50 |
| Sufletul | 55 |
| Așteaptă să vină octombrie | 56 |
| Trup amar | 58 |
| Despre țara din care venim | 59 |
| Dacă ne-am ucide unul pe altul | 60 |
| Adorm, adormi | 62 |
| Clar de moarte | 63 |
| Umbrei mele i-e frică | 64 |
| Cine din mine | 66 |
| Din apă ieșeau trupuri albe de plopi | 67 |
| Într-o suavă disperare | 68 |
| Cât timp vorbesc | 69 |
| Trebue numai să aștepț | 70 |
| Mamă | 71 |
| N-ai uitat graiul plantelor | 72 |
| Tu nu vezi niciodată fluturii | 73 |
| De ce nu m-ă întoarcă printre pomi? | 74 |
| Tu ești somnul | 75 |
| Visez uneori trupul meu | 77 |

| | |
|-------------------------------------|-----|
| Sunt ca un ochi de cal | 78 |
| Oh, trupul tău | 79 |
| Tine ochii închiși | 80 |
| Exil | 81 |
| Genealogie | 82 |
| Fiecare mișcare | 83 |
| Mi-e somn | 84 |
| Poate că mă viscează cineva | 85 |
| Când mă voi trezi | 86 |
| Rugăciune | 87 |
| Dealuri | 88 |
| Poem | 89 |
| Iarna stelele | 90 |
| Păstor de fulgi | 91 |
| Țară | 92 |
| Bisericile n-au acoperișuri | 93 |
| Satul întreg | 94 |
| Cântecul | 95 |
| Acoperiță de rouă | 96 |
| În satul în care mă-ntorc | 97 |
| Această plutire | 98 |
| Pe lacul morii | 99 |
| Eu nu cânt frunza | 100 |
| Impudice fructe | 101 |
| În somn | 102 |
| De ce | 103 |
| Sat | 104 |
| Frunze de animal | 105 |
| Eu cred că norii | 106 |
| Pahar cu margarete | 107 |
| Plopi și paltini | 108 |
| Când voi fi-măbătrânit destul | 110 |

| | |
|-----------------------------------|-----|
| În dimineața de după moarte | 111 |
| În somn | 112 |
| Ca și cum | 113 |
| Oul | 114 |
| Țara părinților | 116 |
| Am obosit | 117 |
| Definiție | 118 |
| Luntre | 119 |
| Treceri | 120 |
| Veșmânt | 121 |
| Minunea | 122 |
| Într-o nucă | 123 |
| Icoană pe sticlă | 124 |
| Singurătatea | 125 |
| Locuită de-un cântec | 126 |
| Una, două, trei | 127 |
| Armura | 128 |
| Încă un pas | 129 |
| Joc | 130 |
| În pocnetul surd | 132 |
| Penel | 133 |
| Pământ | 134 |
| Iluminare | 135 |
| Oglinzi | 136 |
| Totuși | 137 |
| Acasă | 138 |
| In memoriam | 139 |
| Cercul | 140 |
| Epitaf | 141 |
| Planetă fierbințe | 142 |
| Portret cu cireșe la urechi | 143 |
| Funingine | 145 |

| | |
|---------------------------------|-----|
| Tu treci | 146 |
| Cel viu | 147 |
| Cântec de leagăn | 148 |
| 25 martie 1942 | 149 |
| Dacă | 150 |
| Nec plus ultra | 151 |
| Întrebări | 152 |
| Trup | 153 |
| La cules îngeri | 154 |
| Târm | 155 |
| Bocet | 156 |
| Bănuiala | 157 |
| Cursa | 158 |
| Arhitectură-n mișcare | 159 |
| Topirea la rece | 160 |
| Tablou | 162 |
| De-a v-ați ascunselea | 163 |
| Martorii | 164 |
| Model | 165 |
| În jar | 166 |
| Liant | 167 |
| Obsesie | 168 |
| Baladă | 169 |
| Împlinire | 170 |
| Două cruci | 172 |
| Pietă | 173 |
| Corabia cu poeti | 174 |
| Dangăt de fructe | 175 |
| Pietre cu sufletul demult | 176 |
| Ochi fără pleoapă | 177 |
| Lamento | 178 |

Respect pentru amenea și cărți

Sunt
asemenea
nisi pului clepsidrei
care
poate fi timp
numai
în
cădere.

Ana Blandiana

DANS ÎN PLOAIE

Lăsați ploaia să mă îmbrățișeze de la tâmpale până la glezne,
Iubiți mei, priviți dansul acesta nou, nou, nou,
Noaptea și ascunde ca pe-o patimă vântul în bezne,
Dansului meu i-e vântul ecou.

De frânghiile ploii mă cațăr, mă leg, mă apuc
Să fac legătura-ntre voi și-ntre stele.
Știu, voi iubiți părul meu grav și năuc,
Vouă vă plac flăcările tâmpalelor mele.

Priviți până o să vi se atingă privirea de vânt
Brațele mele ca niște fulgere vii, jucăușe –
Ochii mei n-au cățat niciodată-n pământ,
Gleznele mele n-au purtat niciodată cătușe!

Lăsați ploaia să mă îmbrățișeze și destrame-mă vântul,
Iubiți-mi liberul dans fluturat peste voi –
Genunchii mei n-au sârurat niciodată, pământul,
Părul meu nu s-a zbătut niciodată-n noroi!

Tragic mi-e darul, asemenei pedepselor vechi.
 Ce strămoș mi-a greșit ca să-i port lauri - vina?
 Tot ce ating se prefac-n cuvinte
 Ca-n legenda regelui Midas.

Aproape mi-l simt pe regele mort de blestemul
 Ca mâna lui să prefacă în aur orice,
 Să moară flămând pentru că pâinea uscată în aur
 Nu mai putea s-o mânânce, nici apa s-o roădă.

Cerul nu pot să-l privesc - se înnoarează de vorbe,
 Merele cum să le mușc împachetate-n culori?
 Dragostea chiar, de-o ating, se modelează în fraze,
 Vai mie, vai celei pedepește cu laude.

Vai mie, vai, arborii nu scutură frunze,
 Numai cuvinte cad toamna bâtrâne și galbene,
 Munții înalți ii iubesc, dar se clatină munții
 Sub povara împerecheatelor sunete.

Aș vrea să adun vorbele toate-ntr-un loc,
 Să le aprind, să dezbrac lumea de ele,
 Dar s-ar scoroji trupul lumii asemenei
 Frumosului prinț cu piele de porc din poveste.

Odată cu ele ar arde și lumea lipită
 Pe partea interioară-a cuvintelor, ca-ntr-un album...
 Nu știu eu oare desparte sau nici nu se poate desparte
 Lumea de lumea cuvintelor mele de-acum?

ÎNTOARCERE

Din aventura de a fi cinstit
 Învingător acasă mă întorc.
 De câte generații am plecat?
 Nu-mi amintesc și nu mai știu de unde.

Port astrii toți cu mine să le-arăt
 Grădina pentru care să-ncâlzească,
 Și munții-mi cer să-i duc înspre pământul
 Pe care să-și zidească înălțimea,

Și păsările se rotesc și-ntreabă
 Unde să-și pună cuibul, și nesfârșite turme
 Vin după mine și așteaptă locul
 Unde să stea și să se înmulțească.

Eu spun: „O clipă numai așteptați,
 Locul de unde am plecat e-aproape,
 O clipă încă, trebuie să fie
 Un loc stabil, un singur loc stabil...“

Dar totul e fluid în jur. Eu caut
 Și-s obosit de moarte și de mers,
 Silit să port rigid în mine punctul
 De sprijin pentru univers.

Ştiu, puritatea nu rodeşte,
Fecioarele nu nasc copii,
E marea lege-a maculării
Tributul pentru a trăi.

Albaştii fluturi cresc omizi,
Cresc fructe florilor în jur,
Zăpada-i albă neatinsă,
Pământul cald este impur.

Neprihănit eterul doarme,
Văzduhul viu e de microbi,
Poți dacă vrei să nu te naști,
Dar dacă ești te și îngropi.

E fericit cuvântu-n gând,
Rostit, urechea îl defaimă,
Spre care o să mă aplec
Din talgere – vis mut sau faimă?

Între tăcere și păcat
Ce-o să aleg – cirezi sau lotuși?
O, drama de-a muri de alb
Sau moartea de-a învinge totuși...

INTOLERANȚĂ

Sunt slabă, probabil. și ochii mi-s slabii.
Nu deosebesc culori intermediare.
Pentru că se lasă iubită de crabi,
Mi-e scârbă de mare.

Nu trec de hotarul albastru un pas
De teamă că n-o să mai řiu să mă-ntorc,
Ca viermele-n mătase m-am retras
Și puritatea-n jurul meu o torc.

Vreau tonuri clare,
Vreau cuvinte clare,
Vreau mușchii vorbelor să-i simt cu palma,
Vreau să-nțeleg ce sunt, ce sunteți,
Delimitând perfect de râs sudalma.

Vreau tonuri clare
Și culori în stare pură,
Vreau să-nțeleg, să simt, să văd,
Prefer acestei fericiri ambigii
În totul clar îngrozitorul meu prăpăd.

Vreau tonuri clare,
Vreau să spun „fără-ndoială”,
Să nu mă îndoiesc, cu toate că avea răgaz,
Urăsc tranziția, mi se pare trivială
Adolescența strălucind de coșuri pe obraz.

Sunt slabă? Ochii mei sunt slabii?
Voi fi ridicolă în continuare?
Pentru că se lasă iubită de crabi,
Mi-e scârbă de mare.



PĂRINȚII

Părinții fac totul oricând pentru noi –
Ne nasc și ne cresc mai mari decât ei,
Rămân apoi cu discreție în urmă,
Nu ne deranjează de obicei.

Li-e rușine că sunt prea bătrâni, prea bolnavi,
Pentru noi prea modești și prea simpli părinți,
Vinovați pentru timpul pierdut,
Ne privesc în tăcere cuminți.

Apoi își mută privirea în stea,
Când raza-nghlodată de cer se subție.
Și, obosiți, nu pregetă-o clipă
Să ni se așeze în pământ, temelie.